

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2786

гр. София, 19.04.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 19.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **4899** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на В. В. А. – ищец по адм. дело № 4899/2020 г. по описа на Административен съд София-град, постъпила по делото на 29.03.2021 г., с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските – намаляване на юрисконсултско възнаграждение на 100 лева.

Ответната страна – кмета на Столична община, в писмено становище по искането мотивира доводи за неговата неоснователност.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата и доказателствата по делото, намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение на решението в частта за разноските е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Молбата е допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл.248, ал.1 ГПК. Видно от съобщение на л. 30 по делото ищецът е уведомен за решението на 16.03.2021 г. Същото подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му. Молбата с правно основание чл.248, ал.1 ГПК е подадена на 29.03.2021 г.

Разгледана по същество, молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството по делото е образувано по жалба на В. В. А., Срещу Заповед № СОА20-РД15-2269/26.02.2020 г. на Кмета на Столична община, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл – поради "съкращаване на длъжността", считано от деня, следващ връчването на заповедта. С Решение № 1493/10.03.2021 г., постановено по адм. дело № 4899/2020 г., жалбата е отхвърлена като неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.4 АПК, когато съдът отхвърли оспорването или

оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Действително разпоредбата не предвижда изрично присъждането на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, но тази непрецизност е преодоляна с постановяването на Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. по тълк. д. № 5/2009 г., О. на ВАС, съгласно което в случаите, в които съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата си, страната дължи заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебно-административното производство. Видно от мотивите на тълкувателното решение в случая субсидиарно приложение намира разпоредбата на чл.78, ал.8 ГПК, на основание препращащата разпоредба на чл.144 АПК. Съгласно посочената разпоредба в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Съответно ЗПП в ал.1 на чл.37 предвижда, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. На основание чл.37, ал.1 ЗПП с ПМС № 4 от 06.01.2006 г., обн. ДВ, бр.5 от 17.01.2006 г., е приета Наредба за заплащането на правната помощ, чл.24, от която гласи, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв.

В конкретния случай, ответникът е представляван от юрисконсулт, който своевременно е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Настоящото дело е такова по реда на ЗДСл, развило се е в шест съдебни заседание.Депозирана е и писмена защита.

С решението съдът е отхвърлил жалбата срещу оспорения акт и се е произнесъл относно разноските. Искането за изменение, в частта на разноските е своевременно направено.

Налице са предпоставките на чл. 143, ал.4 АПК вр. чл.248 ГПК вр. чл.144 АПК. Постановеното решение не следва да бъде изменяно в частта за разноските. Ищецът е осъден да заплати на Столична община разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева, предвид известната фактическа и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 248, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. В. А. за изменение на решение № 1493/10.03.2021 г., постановено по адм. дело № 4899/2020 г. по описа на АССГ, I-во отделение, 21 състав, в частта относно разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението ДА СЕ СЪОБЩИ на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: